

dle rozdělovníku

VÁŠ DOPIS ZN. / ZE DNE

NAŠE Č. J. / SP. ZN.

VYŘIZUJE/TELEFON

DATUM

MD-22245/2022-930/4
MD/22245/2022/930 STSP

Ing. Zdeněk Kymr
+420 2251 31241

15. 9. 2022

Stanovisko Ministerstva dopravy k problematice určování hranic souvisle zastavěného území obce

Ministerstvo dopravy, Odbor liniových staveb a silničního správního úřadu (dále jen „Ministerstvo dopravy“) v návaznosti na metodickou příručku *Reklamní zařízení a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích*, č. j. 248/2015-120-STSP/1, zpracovanou podle právního stavu ke dni 1. 1. 2016 (dále jen „metodická příručka“), vydává pro účely aplikace § 30 odst. 2 a 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), následující stanovisko.

Důvodem pro zpracování stanoviska jsou přetrvávající nejasnosti stran vymezení hranic souvisle zastavěného území obce podle § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích (dále také „území“), resp. silničního ochranného pásma dálnice, silnice a místní komunikace I. a II. třídy v podmínkách intravilánu, a z toho vyplývající spory při posuzování legality umístění stávajících staveb a reklamních zařízení.

I. Zjištěná praxe

Ministerstvo dopravy se v rámci kontrolní činnosti setkalo s názorem, že dojde-li při konstrukci souvisle zastavěného území obce k uzavření území pomocí vnějších spojnic a stran zvětšených půdorysů budov (např. do tvaru mezikruží), pak veškeré objekty nacházející se uvnitř takového území, se nacházejí v souvisle zastavěném území obce, a to bez ohledu na to, jaké je uspořádání budov uvnitř takto definovaného území. Nemůže tedy dojít k tomu, že by uvnitř tohoto území vznikla enkláva, která by nebyla součástí souvisle zastavěného území obce, a v níž by se uplatňovala zákonem definovaná ustanovení pro ochranu pozemních komunikace v rámci jejího silničního ochranného pásma (typicky by se jednalo o různé parky či jiné řídké zastavěné plochy, které jsou obepnuty kolem dokola bloky budov tvořících souvisle zastavěné území obce).

Uvedený názor je opíráno o kapitulu 6.4 metodické příručky, ve které je konstatováno, že „[v]šechny vnější spojnice a strany zvětšeného půdorysu [...] určují hranice souvisle zastavěného území obce.“

II.

Definice souvisle zastavěného území obce

Podle § 30 odst. 3 zákona je **souvisle zastavěné území obce** pro účely určení silničního ochranného pásma *území, které splňuje tyto podmínky:*

- a) *na území je postaveno pět a více budov odlišných vlastníků, kterým bylo přiděleno popisné nebo evidenční číslo a které jsou evidovány v katastru nemovitostí,*
- b) *mezi jednotlivými budovami, jejichž půdorys se pro tyto účely zvětší po celém obvodu o 5 m, nebude spojnice delší než 75 m. Spojnice tvoří rohy zvětšeného půdorysu jednotlivých budov (u oblouků se použijí tečny). Spojnice mezi zvětšenými půdorysy budov, spolu se stranami upravených půdorysů budov, tvoří území.*

Ochranné pásmo může být zřízeno s ohledem na stanovené podmínky pouze po jedné straně dálnice, silnice nebo místní komunikace I. a II. třídy.

Silniční správní úřad je při výkonu svých pravomocí vázán základními zásadami činnosti správního orgánu, zejména pak zásadou legality podle § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), podle níž správní orgány postupují v souladu se zákony a ostatními právními předpisy.

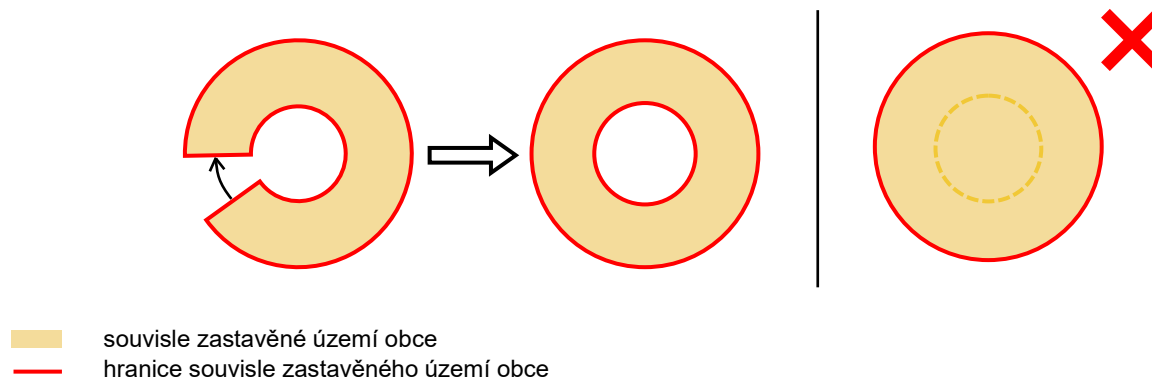
Jak vyplývá z formulace návěti § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích, určování hranic souvisle zastavěného území obce představuje deterministický model, s předem definovanými podmínkami, které musí být, z logiky věci, splněny ke stejnému časovému okamžiku pro jakoukoliv část uvažovaného území. Jelikož výčet podmínek uvedených v § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích je taxativní, nemohou mít (vzhledem ke kogentní povaze předmětného ustanovení) na průběh hranic souvisle zastavěného území obce vliv žádné další okolnosti, jako např. hranice zastavěného území podle § 2 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, dále hranice správního obvodu obce, či jen prosté zjištění, že soubor budov vzdálených např. několik kilometrů tvoří (z hlediska souvisle zastavěného území obce) obrazec obklopující zájmovou oblast po celém jejím obvodu.

Nelze tak souhlasit s tvrzením, že např. parky, lesy či jakákoli jiná prostranství mohou být automaticky začleněny do souvisle zastavěného území obce, aniž by bylo zkoumáno aktuální uspořádání a vlastnictví budov s číslem popisným nebo evidenčním, nacházejících se uvnitř těchto prostranství, případně v jejich bezprostředním okolí. Takový postup by odporoval přinejmenším zásadě vyšetřovací upravené v § 50 odst. 3 správního řádu, podle které za shromáždění všech potřebných důkazů tak, aby v posuzované věci byl skutkový stav zjištěn co nejúplněji a věc mohla být rozhodnuta v souladu se zákonem, odpovídá správní orgán.

Aplikace zákona o pozemních komunikacích uvedená v I. části tohoto stanoviska tak podle názoru Ministerstva dopravy jednoznačně překračuje rámec definovaných podmínek a svou podstatou směřuje proti hlavním principům zákona o pozemních komunikacích, tedy ochraně pozemních komunikací a jejich uživatelů. Uvedený názor rovněž nenalézá oporu v dosavadní judikatuře – viz rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 A 169/2017 – 90 ze dne 17. 5. 2018, ve kterém tento soud judikoval, že „*v případě vymezení souvisle zastavěného území obce, tedy vyznačení jeho hranic, závisí zejména na konkrétním umístění relevantních budov. Může tak dojít k tomu, že i v situaci poměrně husté okolní městské zástavby se kvůli absenci budov v určitém směru či jejich vzdálenosti vytvoří prostor, který nebude spadat do souvisle zastavěného území obce*“.

Slovní spojení „vnější spojnice a strany zvětšeného půdorysu“, užívané v metodické příručce, je tak nutné chápat jako jakoukoli spojnici a stranu, která současně tvoří hranici souvisle zastavěného území obce, nikoli jen spojnici a stranu, která reprezentuje vnější okraj (obvod) daného obrazce. Opačný přístup by znamenal, jak bylo naznačeno v I. části stanoviska, vyloučení

aplikace institutu silničního ochranného pásma, což by v podmínkách intravilánu, zejména pak větších sídelních útvarů, představovalo významný rizikový faktor s ohledem na nemožnost regulovat (vybranou) stavební činnost v bezprostřední blízkosti některých pozemních komunikací a současně předcházet negativním vlivům (z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích) v souvislosti s provozováním reklamních zařízení.

Obrázek 1 – uzavření souvisle zastavěného území obce

III. Závěr

Při vymezování hranic souvisle zastavěného území obce je silniční správní úřad vázán pouze podmínkami uvedenými v § 30 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích. Jiné okolnosti nemají na průběh hranic tohoto území vliv. Je tedy na silničním správním úřadu, aby na základě detailního zkoumání poměrů v dané oblasti zjistil takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

V metodické příručce užívané slovní spojení „vnější spojnice a strany zvětšeného půdorysu“ je nutné chápat jako jakoukoli spojnici a stranu, která současně tvoří hranici souvisle zastavěného území obce.

Ing. Martin Janeček

ředitel

Odbor liniových staveb a silničního správního úřadu

Obdrží

Krajský úřad Jihočeského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
 Krajský úřad Jihomoravského kraje, Odbor dopravy
 Krajský úřad Karlovarského kraje, Odbor dopravy
 Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor dopravy a silničního hospodářství
 Krajský úřad Královéhradeckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
 Krajský úřad Libereckého kraje, Odbor dopravy
 Krajský úřad Moravskoslezského kraje, Odbor dopravy
 Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
 Krajský úřad Pardubického kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
 Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy
Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství
Magistrát hl. m. Prahy, Odbor pozemních komunikací a drah
obecní úřady obcí s rozšířenou působností – cestou krajských úřadů
Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky
Policejní prezidium České republiky, Ředitelství služby dopravní policie